

אביי הוה יתיב קמיה דרבה, חזייה דהוה קא בדה טובא, אמר: "וגילו ברעדה" כתיב? א"ל אנא תפילין מנחנא.

דהוה [שהיה] קא בדה [שמח] טובא [הרבה]. יותר מדאי, ונראה כפורק עול. תפילין מנחנא [אני מניח]. והם עדות שממשלת קוני ומשרתו עלי.

מעשה: אביי היה יושב לפני רבה רבו, ראה אביי שרבה שמח ביותר, אמר לו אביי: כתוב "וגילו ברעדה", כלומר, לא יהיה אדם שמח בשמחה יתירה, כדי שלא יראה כפורק עול? השיבו רבה: אני עם תפילין, והם עדות שהמלכתי את בוראי עליי, ואפילו שאני בשמחה יתירה איני נראה כפורק עול.

כוח התפילין

ר' ירמיה הוה יתיב קמיה דר' זירא, חזייה דהוה קא בדה טובא, אמר ליה: "בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר" כתיב? א"ל אנא תפילין מנחנא.

בכל עצב יהיה מותר. כשאדם מראה את עצמו עצב יהיה לו שכר.

מעשה נוסף: רבי ירמיה היה יושב לפני רבי זירא וראה שהוא שמח ביותר, אמר לו: הרי כתוב, "בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר וְיִדְבֵר שְׁפָתַיִם אֶף לְמַחְסוֹר", [משלי יד, כג] כלומר: אם אדם מראה את עצמו עצוב, הוא יקבל שכר על זה, ולכן אין לאדם להראות את עצמו בשמחה? השיבו רבי זירא: מכיון שהתפילין עליי, אפילו שאני מראה שמחה, איני נראה כפורק עול. (לדברי רש"י: משמע שבעת שהתפילין עליו מותר לשמוח יותר מדאי, והרמב"ם כתב: כל זמן שהתפילין בראשו של אדם ועל זרועו, הוא ענו וירא שמים, ואינו נמשך בשחוק ובשיחה בטלה ואינו מהרהר מחשבות רעות.)

ביאורי מילים

- הוה יתיב - היה יושב.
- חזייה - ראהו, ראה אותו.
- דהוה קא בדה טובא - שהיה שמח ביותר.
- כתיב - כתוב.
- א"ל - אמר לו.
- אנא - אני.
- מנחנא - מניח.